

Isafgiftens størrelse fastsættes efter forhandling med finansudvalget af ministeren for handel, industri og søfart, der tillige fastsætter de nærmere regler for afgiftens beregning og opkrævning.

Afgiften opkræves af toldvæsenet.

Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på skibe, der i det nævnte tidsrum indgår i dansk frihavn.

Skibe, der tilhører staten, er fritaget for betaling af isafgift, ligesom skibe, der to gange i opkrævningsperioden har betalt isafgift, er fritaget for yderligere betaling af isafgift i vedkommende periode.

§ 6. Af de inden for Skagen beliggende danske havne med 5 m vanddybde eller derover betales en årlig isafgift, hvis samlede beløb fastsættes af ministeren for handel, industri og søfart efter forhandling med finansudvalget.

Afgiftens fordeling mellem havnene fastsættes af ministeren for en periode af indtil fem år ad gangen i forhold til de i den forudgående 5-årige periode i de enkelte havne ud- og indskibede varemængder. Den kan dog efter ministerens bestemmelse nedsættes eller endog helt bortfalde, for så vidt angår havne, der enten selv råder over tilstrækkeligt isbrydningsmateriel, eller for hvilke isbryderhjælp erfaringsmæssigt skønnes ufornöden.

Isafgiften kan efter vedkommende havnebestyrelses valg enten opkræves af havnebestyrelsen som en afgift af de i havnen ud- og indskibede varemængder eller udredes af havnens almindelige indtægter. Den forfalder halvårsvis bagud med udgangen af henholdsvis marts og september måned.

§ 7. Afgift i medfør af nærværende lov tilfalder statskassen og kan inddrives ved udpantning.

§ 8. Ved „statsisbryder“ i nærværende lov forstås såvel de statens istjeneste underlagte isbrydere som andre af istjenesten til isbrydning benyttede skibe.

§ 9. Denne lov træder i kraft den 15. april 1957.

Samtidig ophæves lov nr. 251 af 13. juni 1922 om en isbryder og indførelse af isafgift samt lov nr. 131 af 18. april 1925 om tillæg til nævnte lov.